RETTENS KENDELSE (Første Afdeling)
30. april 2001 *

I sag T-41/00,

British American Tobacco International (Holdings) BV, Amsterdam (Nederlandene), ved solicitor S. Crosby,

sagsøger,

mod

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved U. Wölker og X. Lewis, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 20. januar 2000 om ikke at give selskabet Rothmans of Pall Mall Ltd aktindsigt i nærmere angivne møderefera ter fra udvalget for Forbrugsafgifter,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Første Afdeling)

sammensat af præsidenten, B. Vesterdorf, og dommerne M. Vilaras og N.J. Forwood,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Faktiske omstændigheder og retsforhandlinger

1 British American Tobacco International (Holdings) er et nederlandsk selskab, som sammen med sine datterselskaber udgør en koncern, der navnlig driver virksomhed inden for produktion, distribution og salg af cigaretter og andre tobaksvarer (herefter »BAT-koncernen«).

2 Efter at BAT-koncernen og Rothmans International-koncernen fusionerede i 1999, kontrollerer sagsøgeren gennem tre datterselskaber, bl.a. et schweizisk selskab, »Rothmans of Pall Mall Ltd« (herefter »RPM«), som står for distributionen af told- og afgiftsfrie varer fra BAT-koncernen i og uden for Fællesskabet.

3 Ved skrivelse af 9. september 1999 fremsatte RPM i medfør af Kommissionens afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom af 8. februar 1994 om aktindsigt i Kommissionens dokumenter (EFT L 46, s. 58) en begæring om aktindsigt i nærmere angivne mødereferater fra udvalget for Forbrugsafgifter (herefter »udvalget«) med henblik på at kunne vurdere rækkevidden af de nye regler, der med virkning fra den 1. juli 1999 ville være gældende med hensyn til told- og afgiftsfrit salg i Fællesskabet. Begæringen om aktindsigt vedrørte således referaterne af de møder, udvalget havde holdt siden den 1. januar 1993, og som vedrørte gennemførelsen af visse bestemmelser i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 om den generelle ordning for punktafgiftspligtige varer, om oplægning og omsætning heraf samt om kontrol hermed (EFT L 76, s. 1).

4 Ved skrivelse af 12. oktober 1999 meddelte en tjenestemand i Kommissionens Generaldirektorat for »Beskatning og Toldunion« på generaldirektørens vegne RPM, at selskabet kun ville få aktindsigt i de uddrag af udvalgets mødereferater, som vedrørte de bestemmelser, der var vedtaget i medfør af artikel 7 og 24 i direktiv 92/12, med hensyn til hvilke det er fastsat, at udvalget skal afgive udtalelse i sin egenskab af et såkaldt »komitologi«-udvalg. For så vidt derimod angik de mødereferater, der omhandlede vedtagelsen af bestemmelser i medfør af artikel 8, 9, 10, 27 og 28 i direktiv 92/12, med hensyn til hvilke det ikke udtrykkeligt kræves, at udvalget afgiver udtalelse, kunne aktindsigt ikke meddeles, idet en offentliggørelse af de pågældende dokumenter kunne skade hensynet til beskyttelsen af fortrolighed på anmodning af de juridiske personer, som havde givet oplysningen.

5 Ved skrivelse af 25. oktober 1999 fremsatte RPM i henhold til artikel 2, stk. 2, i afgørelse 94/90 en bekræftende begæring over for Kommissionens generalsekretær om aktindsigt i de mødereferater fra udvalget, som selskabet var blevet nægtet aktindsigt i.

6 Ved skrivelse af 24. november 1999 meddelte Kommissionens generalsekretariat RPM, at selskabets bekræftende begæring ville blive behandlet så hurtigt som muligt, men at det formentlig ville vare mere end en måned, inden den bekræftende begæring ville blive besvaret.

7 Da Kommissionen ikke svarede inden for den i artikel 2, stk. 4, i afgørelse 94/90 fastsatte frist, anlagde sagsøgeren ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 14. januar 2000 sag, registreret som sag T-4/00, til prøvelse af det stiltiende afslag på RPM's begæring.

8 Ved skrivelse af 20. januar 2000 til RPM's advokat meddelte Kommissionens generalsekretær, at han havde truffet afgørelse om ikke at give aktindsigt i de mødereferater, selskabet havde begæret aktindsigt i, idet en offentliggørelse kunne skade hensynet til beskyttelse af fortrolighed på anmodning af den juridiske person, som havde givet oplysningen, samt hensynet til beskyttelsen af institutionens interesser for så vidt angår tavshedspligten om forhandlingerne (herefter »den anfægtede afgørelse«).

9 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 25. februar 2000 har sagsøgeren anlagt nærværende sag til prøvelse af afgørelsen.

10 Ved kendelse afsagt den 20. marts 2000 af formanden for Første Afdeling blev sag T-4/00 slettet af Rettens register, da sagsøgeren hævede sagen.

Parternes påstande

11 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

12 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Sagen afvises.

— Subsidiært frifindes Kommissionen.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Formaliteten

13 I henhold til procesreglementets artikel 113 kan Retten, når den skal træffe afgørelse på de betingelser, der er fastsat i reglementets artikel 114, stk. 3 og 4, til enhver tid af egen drift efterprøve, om en sag skal afvises, fordi ufravigelige procesforudsætninger ikke er opfyldt, hvortil hører de formalitetsbetingelser, der ifølge fast praksis er fastsat i artikel 230 EF (jf. Rettens kendelse af 26.3.1999, sag T-114/96, Biscuiterie-confiserie LOR og Confiserie du Tech mod Kommissionen, Sml. II, s. 913, præmis 24, og de deri nævnte afgørelser).

14 For så vidt angår den foreliggende sag finder Retten, at sagen gennem de fremlagte processkrifter og de forklaringer, parterne er fremkommet med under den skriftlige forhandling, er tilstrækkeligt oplyst til, at den kan træffe afgørelse vedrørende formaliteten uden at indlede den mundtlige forhandling.

Parternes argumenter

15 Uden at nedlægge en egentlig afvisningspåstand har Kommissionen anført, at sagen må afvises, idet sagsøgeren ikke er adressat for den anfægtede afgørelse, ligesom sagsøgeren heller ikke er umiddelbart og individuelt berørt af afgørelsen, som omhandlet i artikel 230, stk. 4, EF. Kommissionen har i den forbindelse nærmere anført, at sagsøgeren ikke har deltaget i den administrative procedure for Kommissionen, at sagsøgeren kun indirekte kontrollerer RPM gennem mellemkommende selskaber, og at sagsøgeren ikke har umiddelbare interesser med hensyn til distribution af told- og afgiftsfrie varer, idet det er RPM, der udøver denne form for virksomhed.

16 Kommissionen har tilføjet, at omstændighederne i den foreliggende sag er helt anderledes end dem, der var baggrunden for Rettens dom af 22. april 1999 (sag T-112/97, Monsanto mod Kommissionen, Sml. II, s. 1277). Det fremgår således af den pågældende dom for det første, at moderselskabet kun var individuelt berørt af den retsakt, der var rettet til dets datterselskab, i det omfang, moderselskabet var 100% ejer af datterselskabet, og for det andet, at moderselskabet var umiddelbart berørt, idet selskabet havde opfundet og markedsførte det produkt, den pågældende retsakt vedrørte. Retsakten havde således direkte retsvirkninger for det pågældende selskabs retsstilling, mens en afgørelse, hvorved en person meddeles afslag på aktindsigt i dokumenter, ikke direkte ændrer retsstillingen for andre, uanset hvilke forbindelser der måtte være mellem dem.

17 Heroverfor har det sagsøgende selskab gjort gældende, at dets interesser med hensyn til distribution af told- og afgiftsfrie varer er de samme som RPM's interesser, idet selskabet fuldt ud kontrollerer RPM, og RPM kun udøver sin virksomhed på grundlag af en fordeling af aktiviteterne inden for BAT-koncernen. Det er således sagsøgeren og ikke RPM, der afgør, hvilken politik der skal føres med hensyn til distributionen af koncernens produkter. I sin egenskab af holdingselskab, der kontrollerer RPM, adskiller sagsøgeren sig således fra alle andre (jf. dommen i sagen Monsanto mod Kommissionen). At sagsøgeren har søgsmålskompetence, bekræftes i øvrigt af, at der i sag T-4/00 ikke blev rejst tvivl med hensyn til formaliteten.

Rettens bemærkninger

18 Det fremgår af fast retspraksis, at fysiske eller juridiske personer kun kan rejse annullationssøgsmål, såfremt de besidder den fornødne retlige interesse heri (jf. Domstolens dom af 31.3.1977, sag 88/76, Société pour l'exportation des sucres mod Kommissionen, Sml. s. 709, præmis 19, Rettens dom af 30.1.1997, sag

T-117/95, Corman mod Kommissionen, Sml. II, s. 95, præmis 83, og Rettens kendelse af 29.4.1999, sag T-78/98, Unione provinciale degli agricoltori di Firenze m.fl. mod Kommissionen, Sml. II, s. 1377, præmis 30).

19 For så vidt angår den foreliggende sag må det fastslås, at den anfægtede afgørelse, hvorved Kommissionen tog stilling til den begæring, RPM havde fremsat, og meddelte RPM afslag på aktindsigt i dokumenter, ikke berører sagsøgerens interesser.

20 Afgørelsen krænker således ikke sagsøgerens selvstændige rettigheder, eftersom sagsøgeren for det første ikke selv havde fremsat en begæring om aktindsigt i dokumenterne, og der for det andet ikke er rejst tvivl om, hvorvidt sagsøgeren kan fremsætte en sådan begæring. I den forbindelse bemærkes, at i henhold til afgørelse 94/90 kan enhver bede om aktindsigt i et hvilket som helst ikke-offentliggjort kommissionsdokument, uden at begæringen skal begrundes (jf. Rettens dom af 17.6.1998, sag T-174/95, Svenska Journalistförbundet mod Rådet, Sml. II, s. 2289, præmis 65). Heraf følger bl.a., at den omstændighed, at sagsøgeren kun står for distributionen af told- og afgiftsfrie produkter af BAT-koncernens produkter gennem sit datterselskab, RPM, ikke ville være til hinder for, at sagsøgeren over for Kommissionen fremsatte en begæring om aktindsigt i mødereferaterne fra udvalget for Forbrugsafgifter vedrørende anvendelsen af den pågældende beskatningsordning i Fællesskabet.

21 I øvrigt bemærkes, at situationen for sagsøgeren ikke kan sammenlignes med situationen for den virksomhed, der var baggrunden for dommen i sagen Monsanto mod Kommissionen, hvor den anfægtede retsakt medførte et forbud mod i hele Fællesskabet at markedsføre et produkt, som den pågældende virksomhed havde opfundet. I den foreliggende sag vedrører den anfægtede afgørelse imidlertid kun et afslag på aktindsigt i dokumenter, der er omfattet af afgørelse 94/90, og selv om det er ubestridt, at de pågældende dokumenter vedrører ordningen vedrørende punktafgifter på tobaksvarer i Fællesskabet, har afgørelsen ikke i sig selv følger for markedsføringen af de pågældende produkter.

22 Det følger af ovennævnte bemærkninger, at sagsøgeren ikke har nogen retlig interesse i at påstå en afgørelse annulleret, der er rettet til en udenforstående juridisk person, som i henhold til afgørelsen meddeles afslag på aktindsigt.

23 Med hensyn til argumentet om, at Retten ikke stillede sig tvivlende med hensyn til formaliteten for den af sagsøgeren anlagte sag T-4/00, bemærkes, at argumentet er irrelevant, idet det ikke har betydning for formaliteten med hensyn til den foreliggende sag. Endvidere bemærkes, at det ikke var nødvendigt at tage stilling til formaliteten med hensyn til ovennævnte sag, idet sagsøgeren hævede sagen, som derefter blev slettet af Rettens register.

24 Heraf følger, at sagsøgeren ikke har retlig interesse i søgsmålet, og at sagen derfor må afvises, uden at det er fornødent at tage stilling til, om sagsøgeren har søgsmålskompetence.

Sagens omkostninger

25 Ifølge artikel 87, stk. 2, i Rettens procesreglement pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Sagsøgeren har tabt sagen, og Kommissionen har nedlagt påstand om, at sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger. Sagsøgeren pålægges derfor at betale sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

RETTEN (Første Afdeling)

1) **Sagen afvises.**

2) **Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 30. april 2001.

H. Jung

Justitssekretær

B. Vesterdorf

Præsident